

Ad L 87 spørgsmål 4:

”Ministeren bedes kommentere Fødevarerindustriens talepapir brugt ved organisationens foretræde for udvalget den 24. november 2004, jf. L 87 – bilag 4.”

Svar:

De generelle bemærkninger og forslag, som Fødevarerindustrien også fremsatte i forbindelse med høringen over lovforslaget, indebærer, at der på en lang række områder ville medføre begrænsning af muligheden for – inden for rammerne af EU-retten – at supplere med nationale regler til gavn for forbrugersikkerheden. Som eksempel kan nævnes lovforslagets § 14, stk. 1, som udvider vildledningsforbudet til at omfatte forbud mod vildledning i tidligere omsætningsled, f.eks. ved salg fra grossist til detailforretning.

Et andet eksempel er autorisation af virksomheder, hvor der efter EU-reglerne kun vil være krav om autorisation af virksomheder på det animalske område, men hvor det nationale danske krav om autorisation af alle virksomhedstyper vil blive opretholdt, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 28.

Endvidere forudsætter en lang række af bestemmelserne i de forordninger, som danner væsentlig baggrund for lovforslaget, at der fastsættes supplerende nationale bestemmelser.

Til Fødevarerindustriens forslag om at EFSA's vurderinger skal ligge til grund for alle regler, skal det bemærkes, at det naturligvis er målsætningen, at enhver regulering skal være videnskabeligt velfunderet. Det bør dog fortsat være muligt at bygge på såvel indenlandske som udenlandske videnskabelige undersøgelser. En begrænsning til vurderinger fra EFSA ville hindre, at vi kunne agere hurtigt til gavn for forbrugerne, når der er ny viden.

Fødevarerindustrien foreslår, at der pålægges de tilsynsførende pligt til at rådgive og vejlede virksomheder. Under høringen over lovforslaget har andre organisationer stillet samme forslag. Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets kapitel 8, yder fødevaremyndighederne allerede nu vejledning og rådgivning.

På baggrund af et udbredt ønske fra en række erhvervsorganisationer om at udvide rådgivningsaktiviteterne, har jeg iværksat et udredningsarbejde, som under inddragelse af organisationerne skal afdække de juridiske og økonomiske muligheder for at fødevaremyndighederne kan yde rådgivning i større omfang end hidtil. Når udredningen foreligger i begyndelsen af det nye år, vil den blive oversendt til Fødevarerudvalget.

Fødevarerindustrien foreslår også, at erhvervsorganisationer gives mulighed for at klage på lige fod med forbrugerorganisationer. Det skal bemærkes, at forbrugerorganisationers klageadgang, som blev indsat i den gældende fødevarerlov ved lovændringen i 2001, indebærer, at de større forbrugerorganisationer, som f.eks. Forbrugerrådet, kan påklage fødevaremyndighedernes afgørelser, hvis sagen er startet som følge af en anmeldelse fra en forbruger. En tilsvarende klageadgang for erhvervsorganisationer, ville således indebære, at disse skulle få klageadgang i sager rejst af virksomheder mod andre virksomheder. I betragtning af, at erhvervsorganisationerne varetager medlemmernes interesser – og ikke som forbrugerorganisationers mere ideelle forbrugerinteresser – er der helt afgørende forskelle, som begrundet forbrugerorganisationernes særstilling.